

- 1) Kako se i sama odluka u više navrata poziva na odredbe Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja EK infrastrukture i povezane opreme (dalje u tekstu: Pravilnik), u skladu s istim treba poštivati kategorizaciju cijevi određenu člankom 3. Pravilnika. Shodno tome, predlažemo da se izbriše posebna stavka cijevi PEHD 50 (vanjskog promjera 50 mm) te da se umjesto toga odredi jedinstvena cijena za cijevi malog promjera vanjskog promjera od 20 do 50 mm, kojeg bi cijena najma bila 1,70 kn/m. Razlika troška po cijevi od 40 i 50 mm je minimalna (10-15%), dok je predložena razlika cijene najma (koju cijenu u oba slučaja B.net također osporava) preko 200%. Doslijednost u poštivanju Pravilnika važna je i zato jer su upravo cijevi promjera D=50mm najčešće korištene za uvlačenje u cijevi velikog promjera (D=110mm) pa bi primjenom predložene cijene operatorima korisnicima postojeći troškovi najma po kabelu bili **udvostručeni u odnosu na cjenik T-HT-a ili utrostručeni u odnosu na cjenik grada Zagreba!**
- 2) Nacrt Odluke ne vodi računa o stanju DTK prije stupanja na snagu Pravilnika, odnosno o postojećim kabelima položenim bez sklopljenih ugovora o zajedničkom korištenju EK infrastrukture. U tom smislu predlažemo da se Odluka odgovarajuće nadopuni na način da cijena korištenja EK infrastrukture za položeni kabel iznosi koliko i cijena za korištenje cijevi istog promjera.
- 3) Uzevši u obzir troškovnu usmjerenost, na kojem načelu se zasniva ova Odluka, cijene koje su određene u nacrtu Odluke trebaju biti maksimalne za promatranu cijev. Cijena koja je određena za cijev velikog promjera (ili malog promjera u odnosu na polaganje mikrocijevi) mora biti maksimalna za promatranu cijev, odnosno ne može se dopustiti da infrastrukturni operator polaganjem određene kombinacije manjih cijevi ostvari veće prihode po promatranoj cijevi. To znači da npr. za jednu cijev promjera D=110 HT može imati prihod najviše do 5,00 kn/m godišnje neovisno o tome koliko kabela/manjih cijevi (operatora korisnika) koristi u toj cijevi. U odnosu na postojeće stanje (realizirano prije stupanja na snagu Pravilnika) ako se u cijevi primjerice nalazi tri kabela od tri operatora korisnika, oni trebaju plaćati svaki 1/3 iznosa (1,7 kn/m) jer se podrazumijeva da koriste 1/3 prostora u cijevi. Ako sad u takvu cijev uđe četvrti kabel novog operatora korisnika, ukupni maksimalni iznos se dijeli na 4 dijela pa svaki operator plaća 1,25 kn/m. Samo na taj način stopa povrata ulaganja može biti „primjerena“ uzimajući u obzir to da Infrastrukturni operator ostvaruje povrat prvenstveno korištenjem DTK za svoje TK kabele
- 4) Cijene se obračunavaju jednom godišnje a naplaćuju se na mjesečnoj bazi.
- 5) WACC=13,6% odražava izrazito visoku stopu povrata na ulaganja koja je HT-u uobičajena obzirom da mu njegova pozicija operatora s pretežitom tržišnom snagom dozvoljava izrazito visoke profite. Ipak, smatramo da u pitanjima zajedničkog korištenja izgrađene infrastrukture „primjerena“ stopa mora biti definirana putem uobičajenih računovodstvenih standarda. Kako je za građevine tog tipa (ceste, DTK i slično) propisana stopa amortizacije od 5% (20 godina), a svrha ove Odluke je razvoj tržišta telekomunikacija, a ne ostvarenje ekstra profita bivšeg monopolista, smatramo da je ona dovoljno dobra mjera za definiranje „primjerene“ stope povrata na ulaganje.

6) **Općenito:** iako su same cijene zasigurno poslovna tajna HT-a, smatramo da je zbog transparentnosti (i razumijevanja strukture tarife) bilo potrebno detaljno navesti pretpostavke i način izračuna na način da se opišu principi i navedu parametri koji su uključeni u računicu (bez konkretnih iznosa). Nadalje,

Smatramo da je trebalo razdvojiti DTK realiziran u gradovima od infrastrukture koje se koriste za međugradske kabele jer je općepoznato da je DTK u gradovima, na koje se odnose gotovo svi zahtjevi za zajedničkim korištenjem EK infrastrukture, znatno stariji od prosjeka od 14,4 godina. Jasno je da je HT nastojao „razvodniti“ prosječnu starost svoje infrastrukture na način da je u istu uključio međugradski DTK koji je izgrađen u posljednjih desetak godina, a koji zbog svoje dužine može utjecati na konačnu bilancu starosti DTK. Slijedom navedenog, neophodno je napraviti novi izračun obzirom da je prosječna starost „gradskog“ DTK više od 20 godina te je isti u cijelosti amortiziran.

Svjesni važnosti i kompleksnosti ove materije, Bnet je spreman na sastanku pojasniti iznesene stavove.